

Erdőn, mezőn vendégségben

Elmúlt már Szent Demeter napja. Ez jelentette sokáig a gazdasági év végét a pásztortársadalomban, amikor a nyájak beszorultak a legelőről, s ezt mindenütt összekötötték a számadással és a pásztorfogadással. Amikor az új esztendőben megjelenő soraimat írom, advent van, a várakozás ideje. Ha megállunk, egy pillanat alatt lepereg egy esztendő. Egyik gyertyalobbanástól a másik gyertyalobbanásig, karácsonytól húsvétig, húsvétól karácsonyig tart az ünnep...

Kevesebb fellépés, előadás, találkozás. Még is minden nap ajándék. A pandémia idején hosszú séták a természetben a Berettyón innen és túl. Szülővárosom, Berettyóújfalu körül bolyongunk, és rácsodálkozunk a természet szépségeire. Ha szerencsém van, meg is tudom örökíteni a fényképezőgéppel, de nem ez az elsődleges cél. A legfontosabb a csendes szemlélődés. Néha oldalba bök a feleségem, és kérdezi, látom-e ezt vagy azt.

A madarak olyan sokfélék, hogy nem is mindig tudjuk azonosítani a látottakat. Legfeljebb utána egy kis segítséggel. Aztán ezt is el- ➤

(folytatás a következő oldalon)

Biharország – szomszédoló

Erdőn, mezőn vendégségben

(folytatás az előző oldalról)

➤ felejttem, csak az emlék marad, az út mellett, a folyó partján, a fűben, a barázdában, a nádasban, a levegőben...

Aztán arra gondolok, milyen jó élni, bár az idén láttam a szenvedést, a halált, az elmúlást. Sokat gondolok azokra, akik elmentek. A dalokban, amiket énekelek, benne élnek.

Biharország – szomszédoló

Más lett a fontossági sorrend. Már nem akarok mindent mindenáron elvállalni. Csak egészség legyen! Hiányzik Várad, Bánlaka, a Körös-parti séták, a kirándulások a bihari hegyek között.

A természet örök. A visszaárasztott területekre visszatér az élet. Madarak ezrei emlékeztetnek, hogy így is lehet. Együtt, békében. A Bihari-síkon mi, emberek vagyunk a vendégek, az állatok vannak otthon.

Kocsis Csaba